

Water in het Langbroekerweteringgebied

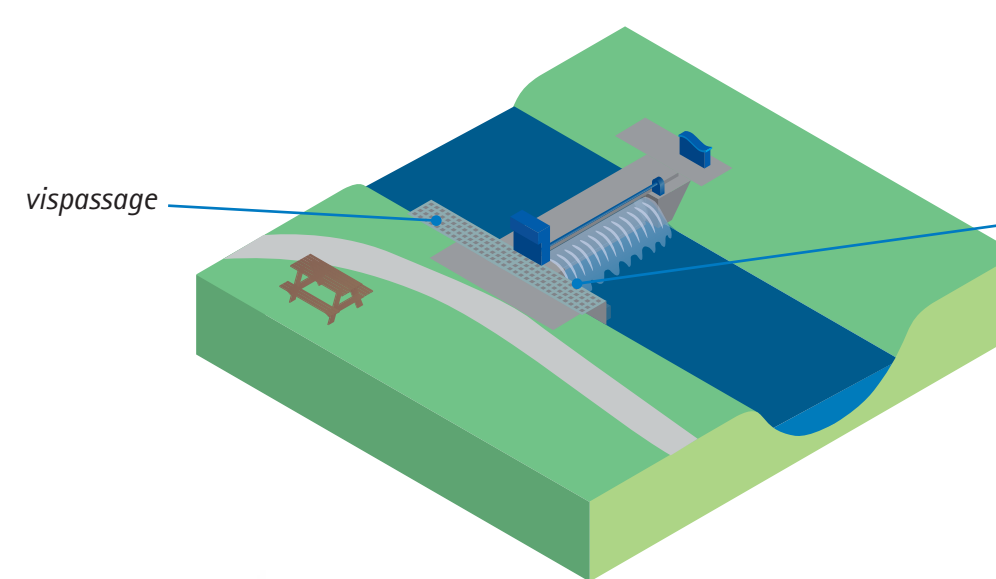
Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden zorgt voor droge voeten in het Langbroekerweteringgebied. Dat doen de waterschappen al ruim 700 jaar.

In het Langbroekerweteringgebied heeft het waterschap veel stuwen en enkele gemalen gebouwd om het waterpeil op het afgesproken niveau te houden: niet te veel en niet te weinig. Zodat boeren, burgers, buitenlui en planten en dieren voldoende schoon water beschikbaar hebben.

Stuwen vormen vaak een barrière voor vissen. In de Langbroekerwetering heeft het waterschap vrijwel alle stuwen uitgerust met vispassages, zodat vissen van en naar hun paaigebieden kunnen zwemmen.

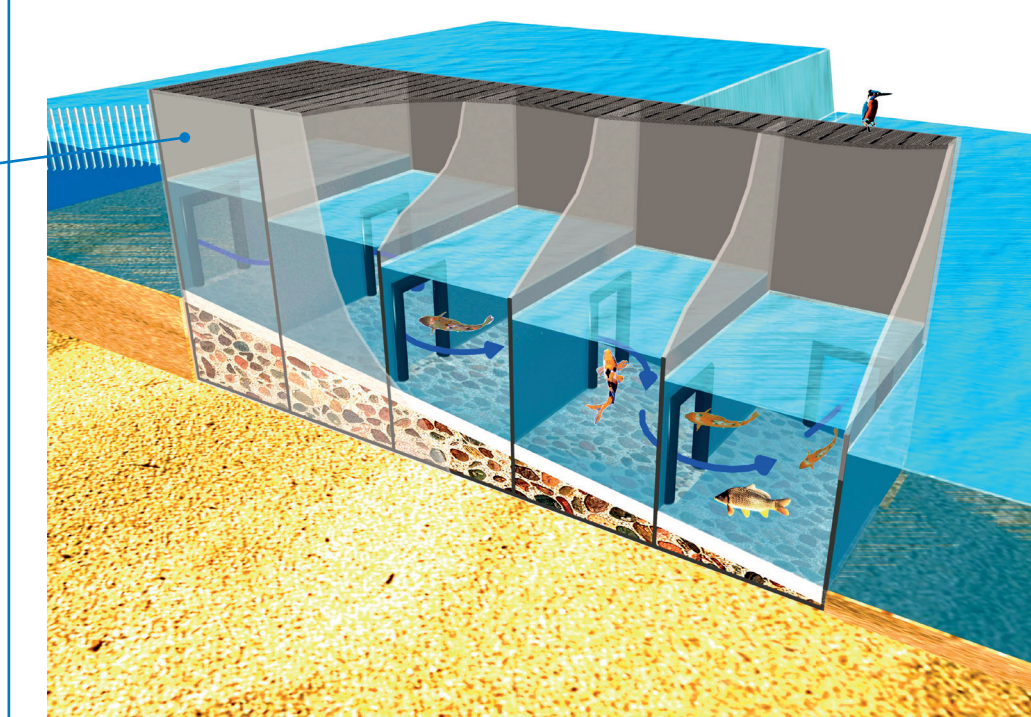
Eindstuw Langbroekerwetering

U staat hier bij één van de acht stuwen, die samen het waterpeil in de Langbroekerwetering regelen. Als het regent, stroomt er veel water van de Heuvelrug af naar beneden, het Langbroekerweteringgebied in. De stuwen gaan omlaag om overtollig water snel af te voeren, zodat dit niet tot wateroverlast leidt. Bij droogte gaan ze juist omhoog, om water zo lang mogelijk vast te houden. Gemiddeld stroomt hier zo'n 2 m³ water per seconde over de stuw, de Kromme Rijn in.

Hoe werkt een vispassage?

De vispassage is een metalen bak met tussenschotten en openingen waar de vissen doorheen kunnen zwemmen. De openingen liggen allemaal onder water om voor een constante en niet te harde waterstroming te zorgen. De openingen staan in een zigzagpatroon, om rustplaatsen te creëren zodat de vissen stroomopwaarts kunnen zwemmen. De met stenen bedekte bodem van de vispassage loopt geleidelijk op, zodat ook kruipende waterdieren en bodemvissen (bijvoorbeeld de riviergrondel) de stuw kunnen passeren.

Waar komt het water uit de Langbroekerwetering vandaan?

Het meeste water is regenwater, afkomstig van de Heuvelrug. Via sloten en weteringen stroomt het naar de Langbroekerwetering. Een deel stroomt ondergronds en komt ten noorden van de Langbroekerwetering naar boven. Dit in diepe zandlagen gefilterde kwelwater is heel schoon en voedselarm. Dat willen we zo veel mogelijk vasthouden voor de planten en dieren in het gebied.

Als regen lang uitblijft, vallen de sloten ten noorden van de Gooyerwetering droog. Voor het gebied ten zuiden van de Gooyerwetering kan het waterschap nog water uit de Kromme Rijn inlaten via de Melkwegwetering en de Cothegrift. Bij hevige regenval gebeurt het omgekeerde: dan kunnen we via deze route ook water naar de Kromme Rijn afvoeren.

Water op peil, bediening op afstand

Rayonmedewerker Jan Versteeg: "Onze gemalen en de belangrijkste stuwen en inlaten werken volautomatisch en worden op afstand bediend. Zo houden we het water in de sloten op het afgesproken peil. Nieuwsgierig naar de hoogte van het waterpeil? Kijk dan eens op één van de ruim duizend blauwe peilschalen in ons gebied!"

Bij veel stuwen, inlaten en kleine gemalen staan deze blauwe bedieningskastjes met 'golfdak'.

Peilschaal